

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det Ny Testamentes Christendom!

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1856_1136-txt-shoot-idm425/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

staae som Christendommens aabenbare Fiende og Fornægter.

Nu tvivler jeg dog ingenlunde paa, at jo alle de af os, der vil gjælde for Christne, endstige da for Lys i Menigheden, vil finde, det var godt og meget nødvendigt, at vi fik den Oplysning, at vi ved Talen og Tvisten om vor Christendom, aldrig skal lade os narre til at begynde med, hvad Christendom hverken er begyndt med eller kunde begynde med: den Bog, som først blev skrevet og læst i den kristne Menighed, men at vi altid begynde med, hvad Christendommen er begyndt og maatte begynde med, og som vi godt tør sige, Apostel-Skriften ikke blot forudsætter men bevidner, nemlig den Christne Troes mundelige Forkyndelse, Bekendelse og Bejngling, saa det ikke bliver et Spørgsmaal mellem de Christne og denne Verden, eller de Troende og de Bantro, men kun mellem de kristelige Boglærde indbyrdes eller mellem dem og ukristelige Boglærde, først om vi har en ægte Apostel-Skrift, dernæst om dens Udstrækning og nærværende Skikkelse, og endelig om dens rette Fortolkning, dens Forhold til den ny Pagt og til den kristne Menighed, lutter lærde og tildeels meget omtøisfelle Spørgsmaal, hvormed man, efter den bagvendte Tankegang, bebyrdede Menigheden, og istedenfor med Skriften at oplyse og bekræfte Troen, valde og nærede alle mulige Tvivl hos dem, der ikke turde troe paa en enkelt Skrift-Klog eller paa den verdslige Dyrighed, som foreskrev hvad der skulde være den sande Christendom og rette Skrift-Fortolkning.

Jeg har imidlertid en anden og endnu langt vigtigere Grund til at oplyse og bekæmpe den bagvendte Tankegang om „det Ny Testaments“ saakaldte Christendom, thi det er Livs-Grunden, der vel ikke kan giores nær saa klar, som Lys-Grunden, vi nys omtalte, men som vi dog maa sætte overst, fordi man kan dog leve taalelig godt i Tusmerke, men man dør ligesaa snart ved Dag som ved Nat, i Lys som i Mørke. Jeg har derfor ogsaa bestandig lagt Bøgt paa, at det nye Liv, som er Delagtighed i Guds eenbaarne Son, Vorherres Jesu Christi retfærdige, sande og hellige, evig lykkelige Menneske-Liv, den kan kun meddeles os ved et mundtligt Ord af Gud til os, saa det er kun lystigt Sværmeri, naar man indbilder sig at have faaet eller at kunne faae dette ny, kristelige Liv, enten af Luften, som vinden blæser eller gennem et Peenestrog og en Bogstavskrift, eller ved et Guds Ord, der ikke tales til os, eller ved et Præste-Ord, Pave-Ord eller Skolemester-Ord til os, hvor sandt det end ellers kan være og hvor godt det end ellers lader sig kapitelstæse, saa at, naar Vorherre Jesus Christus virkelig skal og vil frelse os fra Døden og Klænge os det evige Liv, da maa han ved sine egne Indsigteller have efterladt sig paa Jorden et mundtligt Guds-Ord til os, der er „Aand og Liv,“ kan frelse og saliggjøre os og kan vise, at vor Saliggjærelse er hans Gierning, hverken Pavens eller vor egen, idet at den Aand og det Liv, vi faaer af og ved hans Munds Ord til os, aabenbar er hans Aand og Liv, og ei vore egne eller nogen Andens.

